

[Drachmann.]

Medlem Hr. Himmelstrup, uden at gøre mig Haab om, at det i øvrigt gør større Indtryk paa ham. Men Sagen er jo den, at Tæppet er rullet uigenkaldeligt ned for den Politik og den Teori, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har forfægtet, og forfægtet til saa stor Skade for Landet, og det piner ham nu, men han skal ikke komme bort fra sin Del af Ansvaret herfor.

Jeg skal komme ind paa det samme i mine Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som sagde, at jeg havde udtalt, at Landbruget havde sin store Del af Skylden for den nuværende mørke økonomiske Situation. Jeg erkender, at Landbruget er en meget vigtig Faktor i den nuværende Situation som i den tidligere Situation, men Landbruget har i sin Politik haft en meget stor og en meget vigtig Del af Skylden for, at det er kommet dertil, hvor det er, nemlig at vi nu er saa ensidigt stillet med ganske faa Eksportvarer og bogstaveligt talt kun med eet stort Hovedafsetningsmarked tilbage. Tragedien omkring den tysk-danske Traktat, som vi senere vil faa Anledning til at komme tilbage til, vil bestyrke min Paastand i saa Henseende. Vi har i Virkeligheden en i hele Verden ganske enestaaende Stilling. Der er intet andet Land, der som vi har gjort os saa afhængigt af et Par delvis undværlige Eksportvarer og nu baserer os saa at sige paa eet Marked, og hvis man ikke kan se, at dette er en Svaghed, en skæbnesvanger Svaghed, hvis Perspektiv er meget alvorligt, rækker meget vidt, saa kan man intet se, og saa har vi intet at diskutere.

Mens Landbruget efter det sidste Kriseforlig netop henvender sig til Hjemmemarkedet, har det tidligere vendt sig derfra med Foragt, med Haan kan jeg godt sige. Nu krævede man, at dette Hjemmemarked skulde belastes med kunstigt forhøjede Priser — jeg siger ikke, de var for høje, men med kunstigt forhøjede Priser. Med dette Kriseforlig og med det Princip, der ligger bag det, er vi kommet ind under helt nye Synsvinkler i dansk økonomisk Politik. Nu har selve det danske Landbrug erkendt, at det maa have et Hjemmemarked, og saa rejser Problemet sig: hvem skal bære Belastningen paa dette Hjemmemarked, hvem skal kunne aftage vore Landbrugsvarer og støtte Landbruget, naar det selv henvender sig til Hjemmemarkedet, fordi dets Eksportmarkeder ikke mere kan bære Landbruget?

Derfor er det, vi fra vor Side siger — og det har vi altid sagt —, at hvad enten

vi vil eller ej, hvad enten det passer os eller ej, hvad enten det stemmer med de gamle Teorier eller ikke, saa maa vi skabe industriel Produktion i dette Land med alle de Midler, der ligger for, og det er først og fremmest det Middel, man har taget i Anvendelse i alle andre Lande, nemlig en fornuftig og effektiv Toldbeskyttelse.

Og til det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) vil jeg sige, at det kan ikke nytte, at man forventer, at Præsident Roosevelt vil nedsætte sin Told. Vi har læst saa mange smukke Telegrammer derovre fra, men lad os først se, om Tanken bliver til Virkelighed. Faktum er, at hverken Tyskland eller England vilde have kunnet klare deres Vanskeligheder, hvis de ikke havde fulgt den Toldbeskyttelsespolitik, de er slaaet ind paa, England i sidste Øjeblik, for at redde, hvad reddes kunde, og med det Resultat, at England i Velstand er gaaet frem Dag for Dag. Jeg vil ikke sige, at der er gode Forhold derovre, men absolut bedre Forhold end før. Tysklands Forhold er ogsaa bedre end før, og hvad angaar den Toldlov, som vi behandler her i Dag, kan man ikke sige, at den danske Arbejdsløshed er blevet større som Følge af den, tværtimod. Gaar vi over til Sverige, ser vi, som jeg allerede anførte i mit forrige Indlæg, et absolut Eksempel paa, at en saadan Toldlov selvfølgelig virker efter sin Hensigt. Ellers skulde alle andre Mennesker rundt omkring i hele Verden være mindre begavede og alene det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) have Patent paa Begavelse. Jeg tror dog ikke, at det er Tilfældet.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup har Ordet for en kort Bemærkning.

Himmelstrup: Det ærede Medlem Hr. Drachmann gør mig virkelig vedblivende alt for stor Ære, naar han paastaar, at jeg har foretaget disse Beregninger over Toldbyrden i dette Land. Jeg gentager det paa ny: jeg har ikke gjort det, det er gjort ad officiel Vej, gjort paa Foranledning af fremragende industrielle Personligheder, først og fremmest Direktør Chr. H. Olesen. Men jeg forstaar godt, naar jeg tænker tilbage paa alle de Krumspring, som man fra det ærede Medlem Hr. Drachmanns og fra Industriens Side i det hele taget gjorde for ikke at faa disse Beregninger offentligt frem, at man nu er bange for det, man i Virkeligheden har været medvirkende til.